

Í seinastu viku dattu fleiri linjur niður orsakað av klaka. Viðhvørt mugu linjurnar skiftast út, annars verða tær skoyttar. Her er Trygvi uppi í einum pela í útjadaranum av Havnini

hefur vakt, til ein av hinum linjumonnunum, tí teir fara ikki út einsamallir, um okkurt stórvægis bagir. Hinir hava ikki skyldu til at fara við, men tað stendur ongantið á at fáa nakran við sær.

— Tað er tó bara so, at altíð hendir okkurt dagar sum jólaaftan og annan jóladag, men tað er ein vani at skula út teir dagararnar eisini.

Tað er altíð okkurt at gera. Ikki bara tá streymurin fer. Linjurnar skulu haldast við líka og hyggjast eftir. Nógv er nýgerð.

Vita hvar káplarnir eru

Til teir nýggju býlingarnar leggur SEV káplar. SEV, Telefonverkið og kommunan samarbeiða tá og leggja káplarnar í somu grøv. Av káplunum er ikki so nógv arbeiði sum av linjunum, tá káplarnir eru komnir at liggja. Har er ikki neyðugt at fara aftur um aftur, uttan so at onkur kvettir káplarnar av. Tað hendir ikki ofta longur, tí vit spyrja okkum altíð fyri, siga Eivin og Tryvi. Fyri at kunna grava, skulu teir

eisini hava loyvi, og tá fáa teir samstundis at vita, hvørjir aðrir káplar eru.

Har vegir verða gjørdir av nýggjum, verða linjurnar eisini tiknar niður og káplar lagdir. Tað varð gjørt t.d. á Landavegnum í Havn.

Arbeiðið av at leggja káplar er nógv í Havn, tí nógv verður bygt í teimum nýggju býlingunum.

Nógv koyring er í sambandi við arbeiðið hjá linjumonnunum. Okkurt kann vera at gera í Kirkjubø og í næstu løtu skulu teir til Kaldbaks.

Arbeiðið dæmar teimum væl. Tað er fjølbroytt, og vit eru nógv úti. Okkum dæmar betur at sleppa út enn at skula sita inni allan dagin, siga teir. Fólkinum lata teir eisini væl at.

— Hinir linjumennirnir mugu halda tað sama, tí fleiri hava arbeiðt sum linjumenn í nógv ár. Eivin hevur verið linjumaður í 25 ár, og Trygvi í 12 ár.

Tað krevst ikki nøkur útbúgving fyri at vera linjumaður, men fleiri teirra eru elektrikarar. Annars verða teir góðkendir sum linjumenn, sjálv um teir ikki eru

elektrikarar, tá teir hava arbeiðt við linjum og káplum í trý ár.

Óveður gevur meira arbeiði

Tá veðrið er ringt, eru ofta boð eftir linjumonnunum.

— Eingin noyðir okkum at fara út í ringasta veðri, men vit siggja sjálvir, at streymurin fer, og fara sjálvandi út at rætta brekið. Tað er heldur ikki stuttligt hjá nøkrum at sita í streymloysi, siga teir.

Summi øki eru verri fyri enn onnur. Serliga ofta fer

streymurin á Norðasta Horni, á Velbastað, í Kirkjubø og í Sandoyinni. Tað eru háspenningslinjurnar, sum fara, har vindhart er.

— Vit skilja væl, at tey ilskast t.d. á Norðasta Horni. Har bágva nógvur familju, við smábørnum, og ringt er hjá teimum, tá streymurin fer, og tað samstundis verður kalt. Vit gera tað, vit kunnu, fyri at fáa teimum streym aftur sum skjótast.

Tað hendir næstan ikki, at teir setast aftur fyri veður. Onkuntið eru tað bara eini hús, sum hava mist streym, og so kann tað vera, at bíðast kann til morgunin eftir at fara út.

Men nógvur ótespilgar ferðir eru. Hesin veturin hevur higartil verið av teimum bestu, men kavín í seinastu viku órógvandi linjurnar. Ein dagin fóru teir norðureftir tíðliga á morgni og arbeiddu uttan steðg til klokkan eitt um náttina. Tað var ikki tespilligt, men vit royna at fáa gjørt arbeiðið beinanvegin, so streymurin kann setast til aftur, siga Eivin og Trygvi.

Grulva gjøgnum fannir

Tann dagin var Oyggjarvegurin stongdur. Men Landsverkfrøðingurin gav kortini linjumonnunum loyvi til at fara norður um. Teir koyrdu aftan á gravimaskinunum hjá Landsverkfrøðinginum, sum ruddaðu fyri teimum. Tað gekk alt væl. Men linjurnar standa ikki beint við vegin. Tí noyddust teir at ganga eitt fitt petti. Og tað merkir ofta at skula grulva seg fram gjøgnum kavafannir.

Slikar dagar er neyðugt at vera væl ilatin. Tað eru teir altíð. Teir hava fingið termodraktir, ið verja móti vindi og kulda. Tær eru tó ikki líka vatntættar sum oljuklæðir.

Onkuntið eru teir at kroppi og fáa upp í stívlarnar. Teir hava kortini ongantið skiftiklæði við. So leingi sum teir eru úti, bilar tað ikki at vera vátur, siga teir.

Ofta er klaki orsøkin til, at linjurnar fara. Klakin leggur seg á linjurnar, sum toygna niður og slitna. Tað er hent, at teir